

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 82 0 К 022411 19 Квлз
Бања Лука, 05.12.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету осуђеног А.Н., због кривичног дјела фалсификовања исправе из члана 347. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца, поднесеном против правноснажне пресуде Основног суда у Сребреници број 82 0 К 022411 18 К од 05.02.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 05.12.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Сребреници број 82 0 К 022411 18 К од 05.02.2019. године (потврђена пресудом Окружног суда у Бијељини број 82 0 К 022411 19 Кж од 25.4.2019. године), оглашен је кривим оптужени А.Н., због кривичног дјела фалсификовања исправе из члана 347. став 2. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је изречена условна осуда којом је утврђена јединствена казна затвора у трајању од пет мјесеци, која се неће извршити ако у року од двије године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дјело.

Против правноснажне пресуде бранилац осуђеног С.М., адвокат из Б., поднио је захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона, са приједлогом да се захтјев уважи, нижестепене пресуде преиначе и оптужба одбије.

У одговору на захтјев републички јавни тужилац је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Захтјев сматра да је првостепена пресуда повриједила кривични закон на штету осуђеног јер је за дјело за које је осуђени оглашен кривим наступила застарјелост кривичног гоњења. Овај свој навод захтјев заснива на тврдњи да је кривично дјело учињено 2004. године, од када почиње да тече рок застарјелости, а не од дана докле посљедица траје како то, по његовом схватању, погрешно закључују нижестепени судови. Овакав приступ овој кривичноправној ствари и закључак захтјева је потпуно погрешан. Супротно његовом схватању употреба лажне јавне исправе 2016. године од стране оптуженог, није посљедица раније радње њеног сачињавања од стране непознатог лица (према изреци пресуде 2000. године), већ једна од алтернативно прописаних самосталних радњи којима се може извршити кривично дјело фалсификовања исправе из члана 347. став 2. КЗ РС. Ради тога нижестепени судови су правилно примијенили закон када су радње осуђеног правно оцијенили као наведено кривично дјело почињено према времену утврђеном у изреци првостепене пресуде, тако да се сходно томе цијени и питање застарјелости која у конкретном случају није наступила тако да су супротни наводи захтјева без основа.

Како није повријеђен кривични закон на штету осуђеног ваљало је из наведених разлога на основу члана 355. ЗКП РС захтјев за заштиту законитости одбити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић